

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-07513
Otsuse kuupäev 15.09.2025
Komisjoni koosseis Meelis Pirn

Tarbija
Kaupleja OÜ Ravolar Grupp (10224806)

Tarbija nõue Asja parandamine, asendamine.

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija ostis kauplajalt auto helisüsteemi (komplekteeris selle omal valikul erinevatest komponentidest). Tarbija väitel on helisüsteemis ilmnenud puudused ning ta on käinud neid kauplajale näitamas. Tarbija ei ole nõus rohkem oma autot kauplajale kontrollimiseks viima; nõuab, et ekspertiisi teostaks kolmas isik.

Kaupleja seisukoht:

Tarbija on meie poole pöördunud ja oleme tuvastanud helisüsteemi komponentide termilisi ja mehaanilisi kahjustusi. Kõlarid olid füüsiliselt kahjustatud, mis viitab ülekoormusele ja kuumenemisele, mitte tootmisdefektile. Heli seaded olid maksimumis, süsteemi oli kasutatud moonutustsoonis. Sellised kasutustingimused viivad kiiresti dünaamiliste komponentide hävimiseni. Vaatamata sellele, et tegemist ei olnud garantiijuhtumiga, vahetasime kõik kahjustunud komponendid tasuta välja. Tegime korduskalibreerimise ja andsime kliendile põhjalikud juhised seadistamiseks ja kasutamiseks.

Kui kliendil ilmnemid uuesti probleemid, siis keeldus ta meile oma autot näitamast. Samuti keeldus ta meie ettepanekust saata seadmed tootjatehasesse ekspertiisi. Kaupleja andmetel sellise ekspertiisi tegemise võimekust ühelgi Eesti ettevõttel ei ole.

Kaupleja pakkus seadmete tagasi ostmist või alternatiivset konfiguratsiooni. Sellest klient keeldus.

Komisjoni põhjendus:

Pooled sõlmisid müügilepingu. Võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 sätestab müügilepingu poolte peamised kohustused: asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle asja, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. Käesoleval juhul on tegemist tarbijalemüügiga VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

VÕS § 218 lg 1 kohaselt müüja vastutab asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui mittevastavus on olemas juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko ülemineku ajal ostjale, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem. Sama paragrahvi lõike 2 kohaselt vastutab müüja tarbijalemüügi puhul asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest. VÕS § 218 lg 2² sätestab, et tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega.

VÕS § 230 lg 1 kohaselt on müügigarantii müüja, varasema müüja või tootja (müügigarantii andja) lubadus müüdud asi garantiis või reklaamis ettenähtud tingimustel tasuta või tasu eest asendada või parandada või seda hooldada, et tagada selle vastavus garantiis või reklaamis ettenähtud tingimustele, või maksta tagasi asja eest tasutud ostuhind. Müügigarantiiga antakse ostjale seaduses sätestatud soodsam seisund. VÕS § 230 lg 5 sätestab, et müügigarantii ei välista ega piira ostja õigust kasutada muid seadusest või lepingust tulenevaid õiguskaitsevahendeid.

VÕS § 222 lg 1 sätestab, et kui asi ei vasta lepingutingimustele, võib ostja nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui valitud õiguskaitsevahendi kasutamine on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale võrreldes teise õiguskaitsevahendi kasutamisega ebaproportsionaalseid kulusid, arvestades kõiki asjaolusid, muu hulgas väärtust, mis asjal oleks olnud, kui lepingutingimustele mittevastavust ei esineks, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust kasutada teist õiguskaitsevahendit ilma märkimisväärse ebamugavuseta.

VÕS § 222 lg 3 sätestab, et kui lepingutingimustele mittevastavus tuleb kõrvaldada asja parandamise või asendamise teel, teeb ostja asja müüjale kättesaadavaks.

VÕS § 222 lg 5 sätestab, et kui ostja nõuab õigustatult asja parandamist ja müüja ei tee seda mõistliku aja jooksul, võib ostja asja ise parandada või lasta seda teha ning nõuda müüjalt selleks tehtud mõistlike kulutuste hüvitamist.

Komisjon leiab, et kui tarbija väidab olevat ostetud asjal puudused, siis on tal õigus pöörduda oma pretensioonidega müüja poole. Olukorras, kus ostja väidab olevat tootel puudused, kuid keeldub toodet müüjale näitamast, puuduvad müüjal võimalused puuduste hindamiseks. Antud juhul pole müüja keeldunud toote parandamisest või väljavahetamisest juhul, kui tegemist on tootmisveaga; selle väljaselgitamine nõuab aga tootjatehase-poolset ekspertiisi. Kui ekspertiis jõuaks järeldusele, et tegemist ei ole tootmisveaga, kuid ostja on erineval arvamusel, siis ei keela miski tal pöördumast enda poolt valitud eksperdi poole või nt lasta määrata ekspert kohtu poolt.

Olukorras, kus kauplaja ei ole keeldunud puuduste kõrvaldamisest, ei saa komisjon tarbija avaldust rahuldada.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Meelis Pirn

/allkirjastatud digitaalselt/